

מ"ת 69234/11/16 - מדינת ישראל נגד א ל

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 69234-11-16 מדינת ישראל נ' ל(עציר)
תיק חיצוני: 499196/16

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	א ל (עציר)

החלטה

בפניי בקשה למעצר עד תום ההליכים.

תמצית כתב האישום ובקשת המעצר

נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו סחר בסם מסוכן, מכח סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973.

על פי הנטען באישום, במועד הרלבנטי הפעילה משטרת ישראל סוכן סמוי (**להלן: "הסוכן"**), במסגרת ניסיון למגר עסקאות בסמים מסוכנים ובנשק. בין הסוכן למשיב היכרות מוקדמת. במסגרת הפעלתו, ביום 15.11.16, בסמוך לשעה 16:00, פגש הסוכן באחד, דודו ינאי (**להלן: "ינאי"**), בנתניה, והתעניין ברכישת 25 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין. ינאי השיב כי אין ביכולתו למכור את המבוקש, אך בידו להפנותו לאחר-הוא המשיב - היכול למכור סם כאמור, באיכות מעולה. השניים נדברו על אודות מחיר העסקה ולרבות דמי תיווך. לאחר המפגש, בשעה 16:38, התקשר ינאי לסוכן ומסר לו את מספר הטלפון של המשיב, בציינו כי זה ימכור לו 20 גרם קוקאין. בהתאם, שוחח הסוכן עם המשיב ותיאם פגישה עימו. בשעה 17:00 או בסמוך לכך, נפגשו השניים בשכונת אזורים שבנתניה. בנסיבות אלה מכר המשיב לסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל 19.98 גרם, בתמורה לסך ₪ 11,000. בהמשך אותו ערב, שילם הסוכן לינאי 1,000 ₪ נוספים, כדמי תיווך עבור העסקה.

בבקשת המעצר נטען, בין היתר, כי לחובת המשיב 3 הרשעות קודמות, בעבירות סחר סם, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ועוד.

קורות ההליך וטיעוני הצדדים

בד בבד עם הסכמת ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, הגיעו הצדדים לידי הסכמה לפיה יתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של המשיב. המבקשת הבהירה כי עמדתה היא למעצרו עד לתום ההליכים.

ביום 24.1.17 התקבל תסקיר, ממנו עלה, בין היתר, כי לאורך השנים גילה המשיב קשיי יציבות תעסוקתית; כי נקט בדפוסי הסתרה למול אחיותיו; כי במצבי דחק נוטה הוא לפעול באופן אימפולסיבי ושולי וכי לאור האמור קיים סיכון להמשך התנהלות שולית. עם זאת צוין כי המשיב אינו בעל דפוסים שוליים מקובעים ומסוגל הוא לבחון באופן ראשוני את דפוסי הבעייתיים. המשיב ביקש להשתחרר ל"מעצר בית" בבית אחותו שבנתניה, בפיקוח אחיותיו. השירות התרשם כי האחות, גב' אלגריסי, ראויה לשמש כמפקחת, אך לא תוכל לעשות כן לבדה. מסקנת שירות המבחן הייתה כי נדרשים מפקחים נוספים ובהיעדרם, לא בא בהמלצה לשחרר את המשיב.

בהסכמת הצדדים דחיתי את הדיון על מנת לאפשר למשיב להציג בפני שירות המבחן מפקחים נוספים. ביום 15.2.17 התקבל תסקיר שני בעניינו של המשיב. מתסקיר זה עלה כי השירות פגש באחות נוספת של המשיב, גב' לוי. השירות העריך כי על אף שלא הייתה מעורבת בחיי המשיב ועל אף נטייתה לגונן עליו, מתאימה היא לשמש כמפקחת. בהתאם המליץ השירות על שחרור המשיב ל"מעצר בית" בנתניה, בבית גב' אלגריסי, בפיקוח שתי אחיותיו. כמו כן המליץ השירות על הטלת צו פיקוח למשך שישה חודשים במהלכם ישולב המשיב בטיפול.

בדיון מיום 16.2.17 עתר הסניגור לאימוץ המלצת שירות המבחן. עוד באותו דיון בחנתי את המפקחים המוצעים - שתי אחיותיו של המשיב וכן חברו, מר אבודהם. בנוסף ציין הסניגור כי המשיב סובל מציסטות וכי אין הוא מקבל במעצר טיפול רפואי מספק. ב"כ המבקשת התנגדה לשחרור המשיב, בהפנותה למסוכנות הלכאורית הנשקפת ממנו ובצינה כי אין לדעתה די בתנאי השחרור המוצעים ולרבות המפקחים המוצעים כדי לאיין מסוכנות זו.

בתום הדיון ציינתי בפני הסניגור כי רואה אני קושי בשחרור המשיב בתנאים האמורים, בהדגיש כי למעצר קיים קושי בשחרור המשיב לתחומי העיר נתניה. לאור האמור הביעו המשיב ובא כוחו הסכמה לבחון אפשרות מעצרו של המשיב בתנאי איזוק אלקטרוני. בהחלטתי מאותו מועד שבתי והדגשתי בפני המשיב כי אפשרות הצעת חלופה מרוחקת מן העיר נתניה חשובה אף יותר מן האיזוק המוצע - והכל מבלי לטעת כל ציפייה בלב המשיב ומבלי לקבוע מסמרות באשר להחלטתי הסופית בהליך זה.

עובר לשיבת יום 28.2.17 התקבלה חו"ד מנהלת האיזוק, המלמדת על היתכנות איזוק בחלופה המוצעת, בביתה של גב' א בנתניה.

בדיון שנתקיים ביום 28.2.17 עתר הסניגור למעצר המשיב בתנאי איזוק בכתובת האמורה, בהדגישו כי אין בידי המשיב להציע חלופה מרוחקת. לטעמו, אין להותיר את המשיב במעצר בשל העדר יכולתו להציע חלופה מרוחקת וממילא נמנע שירות המבחן מלהמליץ על חלופה כאמור כתנאי לשחרור. כמו כן הוצע כמפקח נוסף מר א, גיסו של המשיב.

ב"כ המבקשת התנגדה לבקשת הסניגור, בהפנותה לעברו הפלילי של המשיב ולכך כי לטעמה אין בחלופה המוצעת, שאינה מרוחקת, כדי לאיין את מסוכנותו. המשיב מצידו ציין כי עבירות ניתנות לביצוע מכל מקום וביקש כי בית המשפט

ייתן לו הזדמנות.

התיק נדחה לעיון ולמתן החלטה ליום המחרת, קרי- להיום. פטרתי את המשיב מהתייצבות לדיון, לבקשתו. בתיאום עם הסניגור ביטלתי את מועד שימוע ההחלטה, תוך הבהרה כי זו תפורסם במערכת "נט המשפט".

דין והכרעה

בצד קיומן של ראיות לכאורה ובאין חולק על עילת מעצר, חובה על בית המשפט לבחון האם ניתן לאיין את מסוכנות המשיב בחלופת מעצר. תנאי מקדמי לשחרור הוא מתן אמון בנאשם.

כלל ידוע, אשר חזר ונשנה בפסיקה הוא, כי ככלל, כאשר עסקין בעבירות סחר-סם, דין הנאשם להיעצר עד לתום ההליכים, בעוד החריג הוא שחרור לחלופת מעצר (ראו למשל: בש"פ 3239/09 **בוטרשולי נ' מדינת ישראל**, מיום 22.4.09).

זאת ועוד, בהתאם להוראת סעיף 22ב(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, לא יוטל מעצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות אלה, אלא אם כן שוכנע בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, כי בשל נסיבות ביצוע העבירה או נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובכלל זה היותו של הנאשם קטין, ניתן להסתפק במעצר כאמור.

הדרישה ל"טעמים מיוחדים" פורשה בפסיקה כגיל צעיר, העדר עבר פלילי, תסקיר חיובי, שיקולי שיקום, משך המעצר, טיב העבירה ונסיבות ביצועה ועוד (ראו למשל- בש"פ 8155/15 **קלר נ' מדינת ישראל**, מיום 9.12.15).

המלצת שירות המבחן וקיומם של מפקחים ראויים אינם נחשבים כטעמים מיוחדים, שכן מדובר בנתוני בסיס המאפשרים את אימוץ הפיקוח האלקטרוני בכל מקרה, ולא דווקא בעבירות המחייבות קיומם של "טעמים מיוחדים" (בש"פ 2472/16 **זיתוני נ' מדינת ישראל**, מיום 3.4.16).

מסוכנותו של אדם נלמדת ממכלול הנסיבות האופפות את עניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות (בש"פ 1753/07 **אבו רקיה נ' מדינת ישראל**, מיום 18.3.07). שחרור יתאפשר לחלופה המותאמת למידת המסוכנות (בש"פ 7495/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 9.10.16). בבחינת חלופה, "כל נתון נוסף המונח על כפות המאזניים ושקילה מחדש עשויים להטות את כפות המאזניים לכאן או לכאן, למעצר או שחרור" (כב' השופט נאור, כתוארה אז, בבש"פ 7686/03 **רפייב נ' מדינת ישראל**, פד"י נז(6), 753, 763).

בנסיבות העניין, מכר המשיב לסוכן משטרתי, לכאורה, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 19.98 גרם, בתמורה לסך ₪ 11,000. העסקה בוצעה בתיווכו של ינאי, תוך פחות משעה מעת בקשת הסוכן לרכישת הסם.

המדובר בסם מסוכן ביותר, מבין המסוכנים ביותר. המדובר בכמות סם משמעותית ובלתי מבוטלת כלל ועיקר- עשרות מונים מעבר לזו הקבועה בחוק כחזקה לשימוש עצמי. גם סך העסקה משמעותי בהתאם.

הדעת נותנת כי מי המסוגל לספק ב"הינף" שיחת טלפון, תוך זמן קצר ביותר, כמות כה משמעותית של הסם המסוכן, נטוע היטב בעולם הסמים, על כל המשתמע מכך. מכאן נובעת מסוכנות רבה מקרב המשיב.

על רקע ברירת המחדל אותה קובע הדין, יש לבחון האם בא המשיב שבפני במסגרת החריגים לכלל לפיו דיונו להיעצר.

לחובת המשיב 3 הרשעות קודמות. המשיב הורשע בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן בסחר סם- עבירות מן השנים 1996 וכן 2004. בגין הרשעה אחרונה זו נדון ל- 6 חודשי מאסר שרצו בעבודות שירות. עוד הורשע המשיב בהחזקת סכין, התחזות במטרה להונות והפרעה לשוטרי- עבירות משנת 2005. אמנם המדובר בעבר ישן למדי ועם זאת- בעבר רלבנטי, המלמד מידה לחובת המשיב.

שירות המבחן פירט כמפורט מעלה את דפוסיו של המשיב, אך סבר כי ניתן להסתפק בשחרור ל"מעצר בית". בשים לב למיוחס למשיב, סבורני כי יש לדחות מכל וכל אפשרות זו, באשר אין היא הולמת כלל ועיקר את חומרת המיוחס לו.

שירות המבחן מהווה כלי עזר חשוב בעבודת בית המשפט ועם זאת תסקיריו, בסופו של יום, הרי הם בגדר המלצה בלבד, שאין בה כדי לפטור את בית המשפט מלהפעיל את שיקול דעתו. כל זאת אמרנו, בשים לב לכך כי השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו אינם חופפים לשיקולים שעל בית המשפט לשיקול לצורך החלטתו בבקשה למעצר עד תום ההליכים (בש"פ 4120/11 **דדוש נ' מדינת ישראל**, מיום 6.6.11).

לא למותר יהא לציין כי לא נטען בפניי, כי למשיב בעיית התמכרות או כי צורך הוא סמים, כלל ועיקר. ממילא לא בואר מה פשר ה"טיפול" בו ישתלב המשיב לו ישוחרר, בהינתן כי עסקינן במי אשר מכר סם מסוכן בעד בצע כסף.

באשר למעצר בתנאי איזוק, הרי ככלל אפשר ויהא הוא יעיל, בנסיבות כגון איון מסוכנות ספציפית כלפי מתלוננת בעבירות אלימות, או איון מסוים של מסוכנות בעבירות רכוש. לעיתים יעשה שימוש בכלי זה על מנת לעבות חלופת מעצר, כאשר טיב המפקחים המוצעים אינו מניח את הדעת באופן מיטבי, בעת בה סבור בית המשפט כי אין להותיר את הנאשם במעצר מאחרי סורג ובריח. אין באיזוק, כשלעצמו, כדי למנוע עבירות סחר סם. זאת ציינתי, מבלי להתעלם מכך כי במקרים מסוימים נעשה שימוש בכלי זה, אף בעבירות סחר.

אף קיים קושי ממשי בהותרת המשיב בחלופה, גם בתנאי איזוק, בעיר נתניה- לאו דווקא משום ששם נעברה העבירה, בהינתן כי זו יכולה להתבצע מכל מקום, אלא משום קרבת המשיב לחברה שולית. קיימת חשיבות לריחוק חברתי מגורמים שוליים- חשיבות רבה יותר מריחוק גיאוגרפי, כשלעצמו. דא עקא כי יש בריחוק גיאוגרפי, יחד עם מפקחים ראויים, כדי להעצים את הריחוק החברתי הנדרש.

אלא שכל זאת ציינתי אף מעבר לנדרש, שכן המשיב לא צלח את המשוכה הראשונה של מתן אמון בו.

לא מצאתי כי התקיים בעניינו ולו "טעם מיוחד" יחיד, המצדיק את מעצרו בתנאי איזוק, קל וחומר בהתקיים כל אלה: חלופה סמוכה למקום ביצוע העבירה ולחברה שולית; מפקחים שיכולת פיקוחם עליו מוטלת בספק בעיניי והעדר כל אפיק שיקומי רלבנטי, בשים לב לטיב המיוחס לו ולחומרת האמור. משכך אין באיזוק המוצע כדי להקהות את מסוכנותו.

מסקנתי היא כי מסוכנותו של המשיב רבה. לאחר שהפכתי והפכתי בדבר, איני יכול לתת במשיב את אותה מידת אמון הנדרשת, על מנת להורות על מעצרו בתנאי איזוק, במקום החלופה המוצעת. בזו האחרונה אין כדי לאיין את מסוכנותו לשלום הציבור. אף איני סבור כי יש בהפקדה גבוהה או באיסור-שימוש בטלפון, בחלופה המוצעת, כדי לשנות ממסקנתי, גם לאור היכולת לפגוש בגורמים שוליים ולמצער לתקשר עימם אף ללא מפגש ישיר, בסביבה בו בוצעה העבירה.

אשר על כן ולאור כל המפורט מעלה, אני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. בהסכמת המשיב ובא כוחו אני עושה כן, שלא בפניו.

ניתנה היום, ג' אדר תשע"ז, 01 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.